

Bévisz

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány ,akit úgy hívtak, hogy Mara. Ő nagyon szerette hallgatni szülei meséit. Azon az estén apukája épp egy Bévisz nevű kutyáról mesélt neki.

A gazdái annyira szerették, hogy bárhová mentek vitték magukkal a kutyust is. Az egyik kirándulásuk alkalmával egy tóhoz mentek. Vonattal szerettek volna utazni.

- De mit csináljunk a kutyával? -kérdezi az asszony.

- Kérdezzük meg.- válaszolja a férfi.

A kedves pénztáros hölgnél megváltott kutyajeggyel felszállhatott a négy lábú utas a vonatra.

A kellemes vonatozásuk végén Bévisz kiszállt és csodálkozva nézte az ismeretlen tájat. Mondja magában:

-Jé,itt a kerítés is kolbászból van. És nagyot mordult a gyomra. Gazdáival a parton sétálva észrevette,hogy a tóban hattyúk úszkálnak. Beugrott a vízbe,hogy megkérdezze tőlük:

-Ti kik vagytok?

De a mamájuk nem hagyta,hogy közel menjen a fiókákhoz. Nagyra nyitotta a szárnyát és elkergette kutyát. Az emberek a parton nevetve nézték a történést. A kutya fáradtan a partra úszott. Gazdái hazavitték, adtak neki enni. Bévisz megmosta a fogát és befeküdt az ágyba. Ennyi kaland elég is volt mára. A következő pillanatban már az igazak álmát aludta.

Mara álmosan elmosolyodott. Édesapja megsimogatta a fejét, és kiment a szobából. Ha a kislány nem aludt volna el akkor az én mesém is tovább tartott volna.

Levendula